

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXII. ročník

číslo 9/září 2016

VÍTEJTE!

Pravidelný sborový program

Neděle	9.30	bohoslužby (<i>první neděli v měsíci rodinné, třetí neděli vysluhována sv. Večeře Páně</i>)
	14.00	bohoslužby „Pražské společenství Kristovo“
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení (<i>K. Lachmanová: Síla přimluvné modlitby</i>)
	19.00	PoMlaSG (<i>každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci</i>) Křesťanství (<i>každý 1., 3. a 5. čtvrtek v měsíci</i>)
Středa	17.00	práce na zahradě
	18.00	biblická hodina
Čtvrtek	18.30	mládež
Pátek	15.30	dorost
	23.00	noční modlitební stráž („Ambasáda Boží“, v ruštině)

Změna: úterý ↔ čtvrtek

Úřední hodiny faráře Jaroslava F. Pechara:

úterý 14.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4-Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

Číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

888 přístavba

web: <http://branik.evangnet.cz>

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

STARŠOVSTVO

- ... se sešlo v pondělí 19. 9. *Biblický úvod* měla sestra *Milada Borovská*.
- ... pozitivně hodnotilo *letní akce* (tábory, sborová dovolená).
- Proběhlo *výběrové řízení* na stavbu přístavby. Během několika dní bude vybrána stavební firma. Stavba by mohla proběhnout od října do června.
- Připravují se *nové webové stránky* sboru.
- Pokračuje *sběrka na přístavbu*. K tomu je určena sbírka z každé třetí neděle v měsíci, příspěvky je také možno kdykoli zasílat na sborový účet 135027438/0300, variabilní symbol 888. jh

Z KALENDÁŘE

- 22. 10. (sobota) společný úklid kostela
- 23. 10. (neděle) po bohoslužbě proběhne ohlédnutí za letními akcemi

SVATBA

3. 9. 2016 uzavřeli sňatek Bára a Ondřej Kolářovi. Požehnal jim bratr farář Luděk Rejchrt.

PODĚKOVÁNÍ LUBORU KOLÁŘOVI

za to, že pořídil na zahrádku sud na dešťovou vodu. Můžeme zalévat kdykoliv – i když je kostel zavřený. Květinám to svědčí. Jiří Čujan st.

KOSTELNICE

Všimli jste si, že jsou v kostele uklizené skříně, šuplata a poličky? A že většinou je někde nablízku **Kristýna Plhánková**? Vězte, že to není náhoda. Ona totiž od června zastává funkci kostelnice. A tak, *pokud vás požádá*, abyste něco uklidili nebo vrátili do původního stavu, **neodmlouvejte**, má na to právo z moci úřední. Kristýno, díky! ■

ZVEME VÁS NA BIBLICKOU HODINU

... každou středu od šesti hodin v apsidě,
případně na zahradě ⇨

Čteme kázání Daniela Sartoriuse z roku 1746. Postila, kterou používáme, byla vydána roku 1899 v „modernější“ češtině. Přečtený text nabízí zajímavá témata k diskuzi.

Převedeno do ještě modernějšího písma:

Z toho všeho, milá duše křesťanská, zachovej sobě:

3 tebe všeho, milá duše křesťanská, zachovej sobě.

1. *Spasitelné naučení.* Že statečné ženy povaha nejlepší v tom, aby krásnou tvářností, aneb nádherně teubou, aneb mnoho peněz milá; ale vyhledává se, aby způsobná byla k manželství, k hospodářství a polidšitě v člancích pravého náboženství křesťanského, aby náležitě a gruntovně vycvičená byla. Má ona být způsobná k manželství. Nebo žena milá obveseluje muže svého, a tebi jeho smutný umění jejím. Sir. 26, 15. Způsobná k hospodářství. Poněvadž moudrá žena vzdělává dům svůj; bláznivá pak rukama svými boří jej. Přísl. 14, 1. Nejvíce pak má být vycvičená v pravé známosti a bázni Hospodinově, aby spolu s manželem svým Bohu upřímně, pobožně a horlivě sloužila, jako Anna s Elkanem. 1Sam. 1, 7. Alžběta se Zachariášem, Luk 1, 5. a Panna Marie s Jozefem, Luk 2, 41.

2. *Horlivé napravení.* Vyhledává se od statečných žen, aby nebyly žádostivé zlého, jako Eva. 1Moj. 3, 6. Aby nebyly všetečné a neposlušné, jako žena Lotova. 1Moj. 16, 4. Aby nebyly toulavé a zahálivé, jako Dýna. 1Moj. 34, 1. Aby nebyly závistivé a netrpělivé jako Rachel. 1Moj. 30, 1. Aby nebyly šemravé a reptavé, jako Marie, sestra Aronova. 4Moj. 12, 1. Aby nebyly protivné a nepokojné, jako Penenna. 1Sam. 1, 6. Aby nebyly hrdé a posměšné, jako Mikol. 2Sam. 6, 16. Aby nebyly lakomé a krvožiznívé, jako Jezabel. 1Král. 22, 15. Aby

1. Spasitelné naučení. Že statečné ženy povaha nezáleží v tom, aby krásnou tvářností, aneb nádherné roucho, aneb mnoho peněz měla; ale vyhledává se, aby způsobná byla k manželství, k hospodářství a zvláště v člancích pravého náboženství křesťanského, aby náležitě a gruntovně vycvičená byla.

Má ona být způsobná k manželství. Nebo žena milá obveseluje muže svého, a kosti její ztučnější uměním jejím Sir 26,15. Způsobná k hospodářství. Poněvadž moudrá žena vzdělává dům svůj; bláznivá pak rukama svými boří jej. Přísl. 14,1. Nejvíce pak má být vycvičená v pravé známosti a bázni Hospodinově, aby spolu s manžele svým Bohu upřímně, pobožně a horlivě sloužila, jako Anna s Elkanem. 1Sam 1,7. Alžběta se Zachariášem, Luk 1,5. a Panna Marie s Jozefem. Luk 2,41.

2. Horlivé napravení. Vyhledává se od statečných žen, aby nebyly žádostivé zlého, jako Eva. 1Moj. 3,6. Aby nebyly všetečné a neposlušné, jako žena Lotova. 1Moj. 16,4. Aby nebyly toulavé a zahálivé, jako Dýna. 1Moj. 34,1. Aby nebyly závistivé a netrpělivé jako Rachel. 1Moj. 30,1. Aby nebyly šemravé a reptavé, jako Marie, sestra Aronova. 4Moj. 12,1. Aby nebyly protivné a nepokojné, jako Penenna. 1Sam. 1,6. Aby nebyly hrdé a posměšné, jako Mikol. 2Sam. 6,16. Aby nebyly lakomé a krvožiznívé, jako Jezabel. 1Král. 22,15. Aby

nebyly zpuřné a nepovolné, jako Vasty. Ester 1,12. Aby nebyly bezbožné a zlořečené, jako žena Jobova. Job 2,9. Aby nebyly skvostné a nádherné v rouše, jako dcery Sionské Izai 3,16. atd.

Aby nebyly nevěrné a zrádné, jako Dalila. Soud 16,18. Aby nebyly hněvivé a drsnaté, jako Anna, žena Tobiášova. Tob 2,14. Aby nebyly smilné a cizoložné, jako Herodias a dcera její, ta nestydatá tanečnice. Mark 6,22. Aby nebyly prostopášné a marnotratné, jako onino nevěstky. Luk 15,30. Aby nebyly štěbetné a opovážlivé, doma nezůstávající, a vždy po ulicích a procházkách běhající, jako onano kurva. Přísl. 7,10. atd. Aby nebyly toliko krásné, ale i rozumné. Sic jináč zápona zlatá na pysku svině, jest žena pěkná bez rozumu. Přísl. 11,22.

3. Pronikavé potěšení. Duše pobožná! Usiluješ-li se z milostivého napomáhání Božího, vedle vši možnosti, statečně a chvalitebně pokračovati, jednak v manželství, jednak v hospodářství, zvláště pak v pravé nepokryté pobožnosti, toť bude největší tvá okrasa, nejlepší bohatství a nejznamenitější pochvala. Víra, láska, trpělivost, tichost, pokora, krotkost, středmost, mírnost, uctivost, stydlivost, opatrnost, rošafnost, pilnost, varovnost, mlčenlivost, poslušnost a jiné těm podobné ctnosti, jsou nejdražší perly, kteréž tě před Bohem i před lidmi pobožnými nejvíce ozdobí a krásnou postaví.

Bůh časem svým s pochvalou vzácnou pojme tě k sobě jako dědičku života zaslíbeného. 1 Pet 3,7. A dokud zde na světě zůstávati budeš, udělí své požehnání, ve všelikém tvém jednání. Amen

Daniel Sartorius (* 3. červen 1704, Štít-
ník; † 8. únor 1767, Banská Bystrica) byl
evangelický kněz, náboženský spisovatel.
Pseudonymy: Dobrovolný Služebník, Dů-
věrný Služebník Boží, Důvěrný Spisovatel.

BLAHOPŘEJEME!

Branický farní sbor slaví sedmdesáté narozeniny!

Od 1. 9. 1946 začal branický sbor existovat jako úředně povolený samostatný farní sbor pro Braník a Hodkovičky.

6. 10. bylo první sborové shromáždění, které zvolilo dvanáctičlenné staršovstvo, 6 náhradníků a 5 čestných členů. Většina ze zvolených pracovala již v předchozích letech ve výboru kazatelské stanice, někteří dokonce i v přípravném výboru pro zřízení kazatelské stanice. Ustavující schůze nově zvoleného staršovstva se konala za přítomnosti seniora Lanštyjaka a vikáře Segerta dne 10. 10. 1946. Byli zvoleni funkcionáři – kurátorem se stal A. Soph.

Zatím se toho ale moc nezměnilo:

Bohoslužby se konaly každou neděli od 8 hod. v modlitebně církve československé v Přívozní ulici čp. 806, biblické hodiny a nedělní škola v Dolní Vinohradské ulici v suterénní místnosti naproti měšťanské škole. Jako provizorní kancelář sloužila jedna místnost v bytě ing. Pospíšila v Praze XV-Braníku Nad kostelem.

Staršovstvo hledalo vhodné prostory pro postavení vlastního kostela. Nakonec se rozhodlo pro provizorní stavbu, která by měla sloužit alespoň 5 let. Kostel byl slavnostně otevřen 9. května 1948.

Ovšem největší starostí staršovstva bylo najít pro mladý sbor faráře. Sbor byl administrován nuselským farářem Urbanem. V práci v Braníku pokračoval (tehdy již asistent bohoslovecké fakulty) Stanislav Segert. Od ledna 1947 do srpna 1948 vikář Zdeněk Jokl, od ledna 1947 do r. 1951 vypomáhal nuselský vikář Vladimír Harych. Staršovstvo jednalo s různými teology, ale Synodní rada faráře pro Braník neschválila s poukazem na to, že v pohraničí potřebují faráře mnohem víc. Sborové shromáždění (asi 60 členů) odhlasovalo, že Braník chce být farním sborem a mít svého vlastního faráře. Toto přání se splnilo až v roce 1952, kdy byl instalován první farář branického sboru Timoteus Pokorný. Ten sice nenašel v Braníku faru s vyhovujícím bytem, ale přišel do krásného (byť provizorního) dřevěného kostela.

PRO VYSVĚTLENÍ:

Ony ty narozeniny 1. 9. 1946 jsou tak trochu rázu administrativního. Evangelici v Braníku žili už dřív. Dokonce se i pravidelně scházeli k bohoslužbám,

a to v letech 1929 až 1935 v neděli odpoledne ve staré branické škole. Díky úředním dokumentům (kde se uvádělo náboženství) a nuselskému faráři Dobiášovi, který navštěvoval evangelické rodiny a zval je do společenství církve. Po dostavění chrámu v Nuslích v r. 1934 byly bohoslužby v Braníku přerušeny s tím, že braničtí evangelíci mají dojíždět do tohoto nového kostela. Od roku 1938, kdy se činnosti v oblasti Braníku a Modřan ujal nuselský vikář J. A. Pavlinec, se bohoslužby konaly opět v Braníku 1. a 3. neděli v měsíci v nové modlitebně Českomoravské církve v Přívozní ulici. Od roku 1939 pokračoval v práci vikář František Janovský. Ten za podpory nuselského faráře Dobiáše přispěl k ustavení kazatelské stanice v Braníku 1. ledna 1942. Bohoslužby se konaly na krátkou dobu v sokolovně, pak opět v modlitebně v Přívozní ulici. Kazatelskou stanicí řídil farář mateřského sboru v Nuslích – Jaroslav Dobiáš; od roku 1943 farář Václav Urban a vikář uvolněný pro branickou oblast František Janovský a od července 1943 nuselský vikář Stanislav Segert. V roce 1944 se v Braníku konala první confirmace.

RČ

PRVNÍ BRANICKÝ FARÁŘ

Timoteus Pokorný

Počátkem října uplyne 110 let od narození Timotea Pokorného, prvního stálého faráře branického sboru. Protože je ve sboru už jen pár jeho pamětníků, byla jsem jako jeho dcera požádána, abych jej přiblížila těm, kdo ho neznali.

Timoteus Pokorný se narodil 3. 10. 1906 jako jedinácté (a také poslední) dítě Václava Pokorného, faráře v Brně (a také zakladatele dalších sborů na Moravě). Velká rodina naučila tatínka skromnosti, pokoře, trpělivosti a pochopení pro ty druhé. Tyto vlastnosti ho pak provázely po celý jeho život. Byl velice nadaný – v pěti letech šel do školy, pátou třídu přeskočil, a tak se stalo, že už v 21 letech dokončil studia na teologické fakultě. Protože na vedení sboru byl ještě příliš mladý, odešel pokračovat

čovat ve svých studiích do Skotska (Glasgow) a Švýcarska (Basilej), kde studoval dále teologii, hru na varhany a hudební skladbu. Po návratu byl zvolen farářem v Jihlavě. Ve své práci se zaměřil hlavně na děti a mládež. V Jihlavě působil 3 roky. Tatínek byl v Jihlavě velice oblíbený, což se projevilo i v tom, že když po 40 letech zemřel, jihlavský sbor vypravil plný autobus členů sboru k účasti na jeho pohřbu.

V LTK (Letní tábor Komenského) se poznal s Věrou Novákovou, se kterou se ještě za pobytu v Jihlavě oženil. Bylo to velice harmonické manželství, které vydrželo po celý jeho život. Tatínek byl velký dobrák, měl radostnou povahu a ve všem se snažil najít něco dobrého a dál to rozvíjet. Maminka ho doplňovala svým reálnějším pohledem na svět, jako češtinářka dohlížela na jeho správné vyjadřování a pomáhala mu všude, kde mohla.

Druhým sborem faráře Timotea Pokorného byla Olomouc. Šlo o poměrně veliký sbor s řadou dalších kazatelských stanic – vzpomínám si na Litovel, Šternberk, Drahanovice, kam pravidelně dojížděl, ale ještě kázával ve Vrbně, v Bruntále. (Vzpomínám si, že biblické hodiny měl i v Dolní dlouhé loučce, kam v létě jezdil autobus, v zimě byla cesta nesjízdná a tatínek chodil několik kilometrů pěšky.) Tak se stávalo, že tatínek měl za neděli někdy i čtvery bohoslužby. Tehdy ještě nebylo zvykem, aby měl sbor auto; všude jezdil vlakem nebo autobusem.

I v Olomouci se tatínek zaměřoval hlavně na děti a mládež. Pomáhal při přestavbě kostela (jeho rozšíření). Byl jednatelem spolku pro komorní hudbu. Olomoucká fara se stala jakýmsi centem kulturního života Olomouce. Scházeli se zde jak významní hudebníci (např. Páleníček, který obdivoval tatínkův kvalitní klavír), tak moravští malíři (např. Linhart, Gabriel). Fara byla otevřena všem členům sboru i návštěvníkům z jiných sborů, kteří u nás často přeespávali.

Maminka nechodila do zaměstnání, ale byla velice platná jako „paní farářová“, a to na plný úvazek. Když byl tatínek mimo domov (v kazatelských stanicích), maminka pomáhala, kde mohla – radila, hostila členy jiných sborů, starala se a pomáhala při všech sborových akcích. V roce 1935 se narodila dcera Jana, v roce 1936 dcera Eva. Třetí dcera Věra se narodila až po válce v roce 1947.

Ve válce byl tatínek napojen na odbojovou činnost – staral se o finance, kterými byly podporovány pronásledované rodiny. Tatínek byl velice skromný a nikdy se s tím nechlubil, považoval to za svou samozřejmou povinnost.

Po válce získal sbor tzv. „Červený kostel“ po německých luteránech, kde se pak pravidelně konaly bohoslužby už v 8 hod. ráno, aby se tatínek stačil

přesunout do hlavního kostela. To už měl na výpomoc i vikáře. Při vší své činnosti se tatínek zaměřoval nejen na děti a mládež, ale i na pastorační práci v evangelických rodinách.

V Olomouci byl tatínek farářem téměř 18 let. Pro svou skromnost a pracovitost byl velmi oblíbený.

Na počátku roku 1952 byl zvolen farářem ve zdejší branickém sboru – ale o tom až v příštím čísle Brány.

Eva Borecká

OLYMPIÁDA NA PECCE

Každý ví, že přibližně první dva týdny v srpnu se konaly letní olympijské hry v Riu de Janeiru. Většinová populace – a média to také bezostyšně přehlížela – však není obeznámena s jednou z disciplín, za kterou se rozdělávaly cenné kovy. Mediální mlčení je o to více zarážející, že v jediné této disciplíně soutěžili sportovci, kteří ještě nedosáhli plnoletosti. Další informace jsou ty, že se kvalifikovaly pouze 4 země a že se jednalo o kolektivní sport. Bizarnost situace je dokreslena ještě faktem detašovaného sportoviště – při této kolektivní disciplíně se soutěžilo přibližně 20 000 km daleko od Ria.

Disciplína zvaná „Olympijský peckovský dětský dvacetiboj“ (zkráceně „OPDD“) se zúčastnilo 25 dětí ze čtyř zemí zvaných Nevyslovitelní, Nebeský protlak, Zlatá švestka a Blue Bull. Regulérnost a dodržování pravidel hlídalo dokonce deset (!) rozhodčích, ale nutno říci, že pravidla fair-play byla všemi dětmi ctěna s místy až dojemnou spontánností.

Bylo řečeno slovo „dvacetiboj“. Asi je zbytečné vyjmenovávat všech dvacet součástí této náročné disciplíny, ale alespoň několik jich zmíníme. Byly to například tyto: Ranní rychloběh hub, plavání v ranním rybníce (tedy zkouška otužilosti), schopnosti úklidu, prověření schopností mlčet na nástupu, vzduchostřelba a lukostřelba, běh lesní krajinou atd.

Šlo o disciplínu velké náročnosti, protože OPDD je 14denní záležitostí – trvá prakticky celé olympijské hry (letos prožil svou premiéru v olympijském kánonu).

* * *

Nyní k vlastnímu průběhu: Země Nevyslovitelných a země Blue Bull byly prvních třináct dní jednoznačně úspěšnější než zbylé dvě země, nicméně pravidla jsou nastavena tak, že závěrečný, čtrnáctý den má větší váhu než předchozích třináct, a to výrazně větší váhu.

Poslední den byl tvořen ještě dalšími poddisciplínami a zároveň se hrálo na čas. Bylo však možné dorazit do cíle poslední, a přesto se stát konečným vítězem (časová složka tedy hrála jen dílčí roli). A právě tento fakt poskytl sportovní drama jako z pohádky.

Navzdory předchozímu 13dennímu průběhu OPDD si země Nebeského protlaku v poslední kruciólní den vedla velmi nad své poměry a do cíle dorazila dokonce jako první. V jejích řadách postupně stoupal nadějný pocit možného vítězství celé olympiády; tím spíše, že jedni z lídrů – Nevyslovitelní – neměli dobrý pocit ze svého počínání a druzí z předchozích lídrů – Blue Bull – dlouho nedoráželi do cíle. Uběhla jedna, uběhly dvě a uběhly tři hodiny. Až po třech hodinách a dvaceti pěti minutách dorazila do cíle skupina Blue Bull.

Výsledky jednotlivých poddisciplín sice měla – dle diskuzí s ostatními zeměmi – velmi slušné, ale zpoždění, které také hrálo velkou roli, bylo značné... Ani rozhodčí se neodvažovali odhadovat celkové výsledky.

* * *

Nakonec ale přirozeně došlo k celkovému zúčtování a výsledky překvapily nejednoho účastníka.

Vítězem se přes zmiňované obří zpoždění v cíli a také přes dojemné a velmi netaktické (a nezištné) pomožení jinému soutěžnímu státu stala země Blue Bull, a to skoro nejtěsnějším možným rozdílem. Všechny státy se umístily v bodovém rozmezí dvou bodů, přičemž vítězné skóre činilo třináct a půl bodu.

Sláva vítězům, čest poraženým, přičemž není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.

* * *

A nyní vážně. 25 dětí a 10 dospělých ve skutečnosti nebylo součástí olympijských her, peckovské dění se přece jen nestalo součástí olympijského kánonu. Těchto 35 lidí se **ve skutečnosti** ocitlo v paralelním světě – v Narnii – a v milujícím náručí mluvícího lva Aslana, který kdysi dávno vstal z mrtvých, protože byl bez viny. A tento Lev jednou byl v našem světě a slíbil, že k nám znovu přijde.

Sláva vítězi!

Dáňa P.

Poznámka redakce: S věru silnou skupinou vedoucích (viz foto na přední straně Brány) by musel mít úspěch každý tábor, nejen Pecka.

„Okurka“, „Rejže“ a dalších osm písniček tentokrát zaznělo na pouličním festivalu „Braník sobě“. Omezení zde koncertovali už potřetí a jsou tu už, jak se říká, stálíci.

Za dobu své asi čtyřleté existence si Omezení získali silné jádro fanoušků, kteří je věrně doprovázejí, kam se jen hnou. Takže když jdete na jejich koncert, máte hned dvojí zážitek. Načerpáte obrovské množství energie a zaručeně potkáte někoho známého. Na letošním „Braníku“ obohatili Omezení koncert o rozdávání zpěvníčků. Mohli jsme si tak spolu s Míšou, Aničkou a Mikulášem z plných plic zazpívat a k nemalé radosti části fanoušků i zařvat. Pro jejich koncerty je vlastně typické, že nejste jen pasivním posluchačem, ale jste vtaženi do všeho, co se na „jevišti“ děje. Tahle trojice si prostě umí diváka získat. Třeba i malou hádankou, na co že to Mikuláš hraje.

Takže Míšo, Aničko a Mikuláši, díky za skvělý zážitek. Jste úžasní. Vaši fanoušci vám zůstávají stále věrní!

M. a P. Procházkovi

Poděkování organizátorům letošních letních akcí

Nový branický kurátor, Tomáš Bedrník, děkuje Rut Nývltové, Jiřímu Holému

a Zdeňce Kučerové za organizaci sborové dovolené a Tadeášovi Friedrichovi, Míše Mazné a Kristýně Rybáčkové – zástupcům vedoucích tábora Pecka, tábora pro menší děti a vody^{*)}.

**) o vodácké akci YMCA Braník se něco zajímavého dočtete v příští Bráně*

TÁBOR BĚLEČ – RPP III

„A napište, pokud jste o prázdninách zažili něco zajímavého...“

Tak po téhle výzvě při ohláškách minulou neděli (4. 9.) mi to „seplo“. V červenci jsem se poprvé v životě zúčastnila tábora, ale ne tak ledajakého, spíše trochu nezvyklého.

Tábor Běleč 2016 je oficiálně nazvaný RPP III. Uměli byste to rozklíčovat? Je to rodinná rekreace pro rodiny s handicapovaným dítětem, tento běh byl konkrétně určený pro rodiny s dítětem s autismem, přesněji s poruchou autistického spektra. Pořádá se již řadu let (o historii napíšu možná do některého z příštích čísel Brány) a zaštiťuje jej ústředí církve, konkrétně odbor vzdělávání a výchovy spolu s poradním odborem pro lidi s postižením. Akce se pořádá v Táboře Jana Amose Komenského v Bělči nad Jizerou u Hradce Králové, kde to mnozí třeba znáte z jiných církevních akcí.

Jela jsem tam poprvé v roli psycholožky. Vedení tábora tvoří farář, psycholožka, fyzioterapeutka a lékař/ka. Rodin bývá různě, tentokrát jich bylo 12, v každé autistický syn či dcera ve věku 6–26 let. Rodiny se do Bělče rády vrací, letos byly dvě z nich poprvé. O autisty se starají dobrovolní asistenti, většinou studenti a studentky, ale také již zaměstnaní mladí lidé, ostatně dva asistenty znáte i z Braníka (Marky Dominiku a Jakuba Kadeřávkovy). Letos bylo asistentů 20, z toho 7 poprvé.

Proč Vám chci tábor představit? Pro mne byl zajímavý už tím, že jsem tam byla poprvé. Dříve jsem tuto nabídku odmítala, protože ze své profese jsem byla z lidských vztahů a kontaktů unavená a o prázdninách jsem je už minimalizovala. Ale teď už jsem v důchodu a tak poté, co jsem zajistila péči o nemocného manžela, jsem mohla jet.

ZAJÍMAVÉHO TOHO BYLO V BĚLČI VÍCE:

- Klienti s různými projevy obtíží, jejichž život není snadný, potažmo život jejich rodin – ten je nesmírně svízelný. Ovšem když jsem viděla ty statečné muže i ženy, matky i otce, jak se chovají, tak v duchu smekám.
- Asistenti jsou na táboře proto, aby ulehčili právě rodičům a starali se o postižené děti. Tuto službu vykonávali jako dobrovolníci. Nasazení asistentů, jejich odvaha, trpělivost, vynalézavost, solidarita, empatie, zkušenost – to všechno ve mně budilo obdiv. Samozřejmě to nebylo tak docela snadné a samozřejmé, ale většina asistentů měla zkušenosti již z minulých

let. Nováčci dostávali podněty nebo i doporučení od těch zkušenějších, pokud o to stáli. – Podle náročnosti klientů byli někteří asistenti ve dvojicích, jednou i ve trojici, aby se mohli při asistenci vystřídat.

- Byla jsem zvědavá na spolupráci nás ve vedení. Nikoho jsem neznala, takže jsem byla na počátku trochu nejistá. Ovšem vstřícnost, věcnost, atmosféra, kterou tým vytvářel spolu s asistenty a konečně i rodinami, to bylo naprosto úžasné. Farář Jiří Bureš se svým komediálním talentem si dovedl získat všechny. Držel hlavní linii tábora a připravoval ranní i večerní biblické programy, nehledě na jištění organizačního chodu akce. Tématem Raníčků bylo Jídlo, tak jako ostatně i všech volnočasových aktivit. A tak jsme se dověděli o jídle v bibli – kde všude se o něm píše, jak je pojímáno atd. Večerníčky byly věnovány Ježíšovým podoběnkům, ovšem vždy ve velmi názorné a interaktivní podobě, aby příběhy byly dostupné a srozumitelné i těm, kdo komunikují obtížně.

Volnočasové aktivity během týdne jsou určeny primárně pro klienty, ale mohou se jich účastnit i rodiče nebo sourozenci autistů. Program byl celkově hodně pestrý, nápaditý a nabitý. Obsahoval rozmanité rozumové činnosti a pohybové dovednosti (smyslové vnímání, rozumové operace, manuální zručnost aj.). Představte si smyslovou stezku, kde klienti museli při rozeznávání uplatnit své smysly. Nebo naboso poznávali různý povrch stezky. Míchali různé ingredience a sledovali barvy, konzistenci směsí apod. Tradiční karneval a táborová olympiáda se také týkaly činností spojených s jídlem nebo vařením. Např. měli srovnat příbory, aby pomohli šéfovi kuchyně. Nebo na karnevalu byla maska hříbeček – papírový klobouk hříbu na hlavě Ivanky, který pro ni vyrobila její asistentka, nebo jiná klientka se svou asistentkou byly borůvky – celé modře oblečené a pomalované tělovými barvami. Jindy se zase malovaly hrnečky, sbíraly jedlé lesní plodiny a rostliny atd. atd. A také jsme batikovali trička s náměty jídel.

Tradičně se uskutečnila hippoterapie spojená s poznáváním činností na statku (krmení zvířat, hrabání sena) a canisterapie. Byl to zážitek i pro nás pozorovatele, když klienti šťastně shlíželi ze hřbetů koní, nebo když byli v kontaktu se psy spokojení, zklidnění, koncentrovaní, ba i vytrvalí.

Loučení po společně stráveném týdnu bylo dojemné. Jako každý odjezd i trochu nostalgické, tím spíš, když jsem si uvědomila, jak obtížný život čeká na rodiny doma. Díky Bohu za každý dobrý den pro ně.

Jarmila Čierná

DOPIS OD NEPÁLSKÉHO STUDENTA

Drazí přátelé z kostela v Braníku,

23. 7. 2016

zdravím vás ve jménu našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.

Jsem moc rád, že vám mohu napsat a poděkovat za to, co pro mne děláte. Doufám, že se vám daří dobře, a budu se za vás dál modlit.

Na rozdíl od předchozích prázdnin jsem letos zažil jiné věci, protože jsem ve svém domově už mohl aktivně zúčastnit služby ve sboru a dokonce jsem potom byl žádán, zda bych nemohl kázat i na jiných místech v okolí. Moji rodiče z toho měli velkou radost a jsou vděční Bohu, že mne takto může použít. Moji rodiče jsou na mne teď hrdí. Mohl jsem také s nimi strávit společně čas.

Společně s naším pastorem jsem sloužil a také měl některá kázání. Dále jsme šli do jiných vesnic a potom jsem šel i do vzdálenějších vesnic a nabízel křesťanské filmy. To jsem nejdřív musel jít za představeným té vesnice požádat o dovození. To dovolení jsem obvykle dostal a pak jsem mohl film promítat. Celkem jsem tak promítal filmy ve 4 vesnicích a z milosti Boží to byl docela úspěch.

Nyní jsem již zpátky ve škole v Dehradunu a užívám si milého prostředí a přátelství s dalšími studenty. Pochopitelně mne ale také čeká studium a některé obtížné věci.

A tak budu rád, když se za mne budete modlit, abych zvládl i ty těžké předměty.

Ještě jednou vám chci vyjádřit svou vděčnost za vaši pomoc. Modlím se denně za vás všechny.

Děkuji vám za všechno. Bůh vám zehnej.

Ashish Gairel

JAK VYSVĚTLIT DĚTEM

přínos reformace?

Evropu bude od listopadu 2016 do května 2017 brázdit reformační kamion. Navštíví celkem 68 míst v 19 zemích, na každé zastávce zůstane asi 36 hodin. Začíná v Ženevě, v Praze se ukáže 22. listopadu (devátá stanice) a skončí ve Wittenbergu.

Budou se tam promítat různé filmy o městech na cestě a také svědectví lidí vyprávějících své reformační příběhy – například jaké pro ně bylo, poprvé se setkat s nějakou velkou postavou reformačních dějin. V Praze najdete reformační kamion na Náměstí Jana Palacha. Vedle kamionu se plánuje také veliký stan s dalšími aktivitami, celková rozloha je 165 m².

Akce je v režii Ekumenické rady církví, kterou jsem byla požádána o vytvoření dětského programu. Chystám interaktivní náplň „Reformace všemi smysly“ – to se mi snad již daří realizovat přípravou různých hudebních a divadelních aktivit.

Velmi mi ovšem leží na srdci, jak dětem sdělit, co nám dala reformace. Cílová skupina jsou žáci 7.–9. tříd, přibližně 13–15letí. Hledám srozumitelné sdělení, které si děti mohou zapamatovat – přibližně tři věty.

Mnohokrát děkuji za každý váš nápad – sdělený osobně po nedělních bohoslužbách, SMS na 777 221 393 nebo mailem na pechle73@seznam.cz.

S vděčností a přáním požehnaného podzimu

Lenka Pecharová

Vítáme Toničku

Bětce a Davidovi Slabým
se 5. září narodila dcera
Antonie.

Vítáme Toničku
(už s námi byla v kruhu u Večeře Páně)
a blahopřejeme jejím rodičům.

DO KOSTELA NA KOLE

Nebudme lhostejní k zemi, která nám byla svěřena

Z našeho sboru výzvy uposlechlo 15 neohrožených cyklistů, převážně z řad mladších. A že na fotce je jich jen 13? To proto, že někdo ujel dřív, než fotografka stačila zmáchnout spoušť..

Organizátorem této ekumenické akce je Marek Drápal:

„Smyslem je propagovat cyklistickou dopravu, která je, stejně jako pěší chůze, šetrná k životnímu prostředí a ve srovnání s automobilovou dopravou nepoměrně levnější, zdravější a na kratší vzdálenosti dokonce statisticky rychlejší,“ ... Strmý nárůst automobilové dopravy v posledních letech se nevyhnul ani církevnímu prostředí. Hodně lidí sice využívá kolo i hromadnou dopravu, přesto bývají kostely obklopeny parkujícími auty. V některých případech je to pochopitelné, například je potřeba přivést nemocnou babičku. Často je to ale jen kvůli lenosti.

OBSAH 9/2016

Vítejte	2
Ze sborového života	3
staršovstvo, kalendář, svatba, poděkování, kostelnice	
Zveme vás na biblickou hodinu	4
čteme Postilu Daniela Sartoriuse	
Branický farní sbor slaví 70. narozeniny	6
První branický farář Timoteus Pokorný	7
Olympiáda na Pecce	9
„Omezení“ na pouličním festivalu	12
„Koupil jsem si okurku...“	
Poděkování organizátorům letošních letních akcí	13
Tábor Běleč – RPP III	14
Dopis nepálského studenta	16
Jak vysvětlit dětem přínos reformace?	17
pozdávka	
Vítáme Toničku	17
Bětce a Davidovi Slabým se narodila dcera Antonie	
Do kostela na kole	18
Obsah a tiráž	27

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXII. ročník, číslo 9/září 2016

Vychází každou 3. neděli v měsíci

Redakce: Růžena Černá, Jarka Pecharová

Redakční rada: Jiří Holý, Jaroslav F. Pechar, Aleš Drápal

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz

Archiv časopisu: <http://branik.evangnet.cz/brana.php>

Redakční uzávěrka časopisu je vždy 2. neděle v měsíci,
příspěvky předávejte redakční radě nebo e-mailem: mscerny@volny.cz.

